

הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור. היא סוף מעשר ספירות, ים סוף. שלמות עליונים ותחתונים. היא שער להכנס לכל חכמה, לכל פנוי והויה, ולהכנס בכל ספירה וספירה, ידיעה של הכל. ופחות ממנה אין רשות לשום בריה להשגיח לשום ידיעה בעולם. עליה נאמר, (תהלים קיח) זה השער לה' צדיקים יבאו בו.

היא שם של מ"ב אותיות, שבהן נבראו עליונים ותחתונים. (ואלו הן אותיות פנויים לאותיות הקריות שבהן נבראו עליונים). היא נקראת עין מצד הימין, (תהלים לג) הנה עין יהוה אל יראיו. ונקראת און מצד השמאל, (דניאל ט) הטה אלהי אונך ושמע. ונקראת ריח מצד העמוד האמצעי. ונקראת פה מעצמה. זהו שפתוב (במדבר יב) פה אל פה אדבר בו.

נקראת מצוה ראשונה אנכי, מצד הפתר, שהוא אי"ן מאלהינו. אנכי - בו כ', פתר. ובו אין. וכתר נקרא מצד האמא העליונה, שהזכיר אצלה חמשים פעמים יציאת מצרים בתורה. והיא ב"ת מבראשית, שכוללת עשר אמירות מצד החכמה, בת י', (משלי א) בחכמה יסד ארץ. באבא יסד הבת. והוא (איוב כח) נתיב לא ידעו עיט, שכולל ל"ב נתיבות, שהם ל"ב אלהים מצד האמא העליונה, שנקראת כבוד. וכאשר נכללים בבת, נקרא ל"ב. ומפני זה כבוד למעלה, ל"ב למטה.

ועשרה דברות נתנו. חמשה בלוח אחד, וחמשה בלוח שני. היא כוללת אותו, חמשה מפתר עד גבורה, וחמשה מהעמוד האמצעי עד הבת. והם חמשה חמשה. וכי יש לדבר בעשרה פיות? אלא כולל אותם בבת יחידה י', ונעשו כלם אחד. אף כן ו' נקרא קול, ולא מכירים בו עד שמשפתף עד (עם) דבור. ומפני זה, (דברים ד) קול דברים אתם שמעים.

ספיראן, ים סוף. שלימו דעלאין ותמאין. איהו תרעא לאעלא לכל חכמתא, לכל פנוי והויה, ולאעלא בכל ספירה וספירה, ידיעה דכלא. ופחות מינה, לית רשו לשום בריה, לאשגחא לשום ידיעה בעולם. עלה אתמר, (תהלים קיח) זה השער ליי צדיקים יבאו בו.

איהו שם מ"ב אתון, דבהון אתבראו עלאין ותמאין. (ואלו אינו אתון פנויו לאתון דמויו דבהון אתבראו עלאין) איהי אתקריאת עין מסטרא דימינא, (תהלים לג) הנה עין יהוה אל יראיו. ואתקריאת און מסטרא דשמאלא, (דניאל ט) הטה אלהי אונך ושמע. ואתקריאת ריח מסטרא דעמודא דאמצעיתא. ואתקריאת פה, מגרמה. הודא הוא דכתיב, (במדבר יב) פה אל פה אדבר בו.

אתקריאת פקודא קדמאה אנכי, מסטרא דכתר, דאיהו אי"ן מאלהינו. אנכי ביה כ', פתר. וביה אין. וכתר אתקרי מסטרא דאימא עלאה. דאדבר לגבה חמשין זמנין יציאת מצרים באורייתא. ואיהי ב"ת מן בראשית, דכלילא עשר אמירן, מסטרא דחכמה בת י', (משלי א) בחכמה יסד ארץ. באבא יסד ברתא. ואיהו (איוב כח) נתיב לא ידעו עיט, דכליל ל"ב נתיבות, דאינון ל"ב אלהים מסטרא דאימא עלאה, דאתקרי כבוד. וכד אתפלילן בברתא, אתקרי ל"ב. ובגין דא כבוד לעילא, ל"ב לתתא.

וי' דברן אתיהיבו. חמש בלוחא חדא, וחמש בלוחא תניינא. איהי כליל לון, ה' מפתר עד גבורה. וה' מעמודא דאמצעיתא, עד (דף רנ"ז ע"א) ברתא. ואינון ה' ה'. וכי אית למללא בעשרה פיות. אלא כליל לון בבת יחידה י' ואתעבירו כלהו חדא. אוף הכי ו', אתקרי קול, ולא אשתמודעין ביה, עד דאשתתף עד (כ"א עם) דבור. ובגין דא, (דברים ד) קול דברים אתם שמעים.

היא כוללת אותו, חמשה מפתר עד גבורה, וחמשה מהעמוד האמצעי עד הבת. והם חמשה חמשה. וכי יש לדבר בעשרה פיות? אלא כולל אותם בבת יחידה י', ונעשו כלם אחד. אף כן ו' נקרא קול, ולא מכירים בו עד שמשפתף עד (עם) דבור. ומפני זה, (דברים ד) קול דברים אתם שמעים.